

עין משפט‏**ג**‏**נר מצוה**

לג:

השתא אם אחר חגסה קיס לן דשבת ופגם לאציה הוי חגסה אציה הקנס צעי לשלומי לה (א) וגראה דלא קשה מידי דליכא לאוקמה צנערה שנתארסה ונתגרשה שיש לה קנס וקנסה לעצמה ו^(לר' יוסי הגלילי) כדתנן פרק אלו נערות (כמוצות דף לז). דתנא הבא על צמו פטור משום שמתחייב צנפשו מיהו הא דקמני הכא או פתה את צמו לא אחי שפיר שהרי מחלה לו ושמא איכא לאוקמה צקענה דלאו צת מחילה היא וכרצנן דאמרי התם קטנה יש לה קנס ולפי' הקונט' אין להקשות למה לך למימנייה צסמוך עד שישמעו מפי התוצע כיון דכבר אשמעי' הכא (ב) דסיפא אשמעי' משום שלא ציד עצדו דלע"פ דשלוחו הוא לא מייחייב: **בבא** בהרשאה.

וע"פ דפסקין צמרובה (ב"ק דף ע. ושס) דשליט שויה ותנן (לקמן דף לה) שילת ציד צנו ציד עצדו פטור הכא עדיף שיש לו כח להוציא ממון כמו לצעלים עצמן וא"ת אחתי תקשי הא מנה לפלוני ציד פלוני וצא צלא הרשעה חייבין דומיא דכהן דלא שייך הרשאה ואר"י דיתור משנה אחא לאשמועינן דוקא צכה"ג פטור צכל ענין דלא משכחת חיובא אצל מנה לפלוני ציד פלוני זוימנין דמשכח חיובא כמו צצא צהרשאה: **היבא** דלא כפריה כתבינן ת"ר מנין שאין הכתוב מדבר אלא בתביעת ממון ר' אליעזר אומר נאמר כאן יאואין ונאמר להלן יאואין מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כאן יאינו מדבר אלא בתביעת ממון יאואין ויביחו שהן אואין ומדברים שלא בתביעת ממון דנין אואין שיש עמהן שבועה ואל יוכיחו דרוצח שאין עמהן שבועה ואל יוכיחו דרוצח שהן אואין ויש עמהן שבועה ומדברים שלא בתביעת ממון דנין אואין שיש עמהן שבועה ואין עמהן כהן כהן מאואין שיש עמהן שבועה ואין עמהן כהן ואל יוכיחו אואין דרוצח שאין עמהן שבועה ואל יוכיחו אואין דסוטה שאע"פ שיש עמהן שבועה יש עמהן כהן ר"ע אומר ויהיה כי יאשם לאחת מאלה יש מאלה שהוא חייב ויש מאלה שהוא פטור הא כיצד תבעו ממון חייב ד"א פטור ר' יוסי הגלילי אומר הרי הוא אומר ויהא עד או ראה או ידע בעדות המתקיימת בראיה בלא ידיעה ובידיעה בלא ראיה הכתוב מדבר ראיה בלא ידיעה כיצד מנה מניתי לך בפני פלוני ופלוני יבואו פלוני ופלוני ויעידו זו היא ראיה בלא ידיעה ידיעה בלא ראיה כיצד מנה הודיתה לי בפני פלוני ופלוני יבואו פלוני ופלוני ויעידו זו היא ידיעה בלא ראיה ר"ש אומר חייב כאן וחייב בפקדון מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כאן אינו מדבר אלא בתביעת ממון ועוד ק"ו מה פקדון שעשה בו נשים כאנשים קרובים כרחוקים פסולים ככשרים וחייב על כל

שהוציא פלוני שם רע על בתי חייבין הודה מפי עצמו פטור הא מני ר' אלעזר בר' שמעון היא דאמר ויבואו עדים ויעידו אימא סיפא הודה מעצמו פטור אתאן לרבנן כולה ר' אלעזר בר' שמעון היא וה"ק לא משכחת לה הודה מפי עצמו דפטור אלא היכא דליכא עדים כלל והודה מעצמו: **בתנאי** "משביע אני עליכם אם לא תבואו ותעידו שאני כהן שאני לוי שאני בן גרושה שאני בן חלוצה שאיש פלוני כהן שאיש פלוני לוי שאינו בן גרושה שאינו בן חלוצה ישאנם איש פלוני את בתו ופתה את בתו ושחבל בי בני ושחבל בי חבירי ושהדליק גדישי בשבת הרי אלו פטורין: **גמ'** טעמא דאיש פלוני כהן דאיש פלוני לוי הא מנה לפלוני ביד פלוני חייבין הא קתני סיפא ועד שישמעו מפי התובע אמר שמואל בבא בהרשאה ויהאמרי נהרדעי ילא כתבינן אורכתא אמטלטלי דה"מ היכא דכפריה אבל לא

כפריה כתבינן ת"ר מנין שאין הכתוב מדבר אלא בתביעת ממון ר' אליעזר אומר נאמר כאן יאואין ונאמר להלן יאואין מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כאן יאינו מדבר אלא בתביעת ממון יאואין ויביחו שהן אואין ומדברים שלא בתביעת ממון דנין אואין שיש עמהן שבועה ואל יוכיחו דרוצח שאין עמהן שבועה ואל יוכיחו דרוצח שהן אואין ויש עמהן שבועה ומדברים שלא בתביעת ממון דנין אואין שיש עמהן שבועה ואין עמהן כהן מאואין שיש עמהן שבועה ואין עמהן כהן ואל יוכיחו אואין דרוצח שאין עמהן שבועה ואל יוכיחו אואין דסוטה שאע"פ שיש עמהן שבועה יש עמהן כהן ר"ע אומר ויהיה כי יאשם לאחת מאלה יש מאלה שהוא חייב ויש מאלה שהוא פטור הא כיצד תבעו ממון חייב ד"א פטור ר' יוסי הגלילי אומר הרי הוא אומר ויהא עד או ראה או ידע בעדות המתקיימת בראיה בלא ידיעה ובידיעה בלא ראיה הכתוב מדבר ראיה בלא ידיעה כיצד מנה מניתי לך בפני פלוני ופלוני יבואו פלוני ופלוני ויעידו זו היא ראיה בלא ידיעה ידיעה בלא ראיה כיצד מנה הודיתה לי בפני פלוני ופלוני יבואו פלוני ופלוני ויעידו זו היא ידיעה בלא ראיה ר"ש אומר חייב כאן וחייב בפקדון מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כאן אינו מדבר אלא בתביעת ממון ועוד ק"ו מה פקדון שעשה בו נשים כאנשים קרובים כרחוקים פסולים ככשרים וחייב על כל

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

שהוציא פלוני שם רע על צמי. ואמר צצ"ד לא מנחאי לצתך צתולים ונמנא צדאי ולא הספקמי להעמידו שם צדין לתוצעו קנס של מאה כסף: הודה מפי עצמו. צצ"ד זה שהוציא שם רע צצ"ד אחר פטור. קס"ד השתא דלפילו צאו עדים לאחר שהודה קאמר פטור וקמני המשציע את העדים קודם הודאה חייבין אלמא משציע עדי קנס חייבין: הא מני ר"א צר"ש היא. ואלנייה לא אציעא לי דלדידיה הוי קנס ממון כיון דלא מיפטרי צהודאמו: אסאן לרבנן. קושיא היא. ומשני כולה ר' אלעזר היא והאי דקמני הודה מפי עצמו פטור לאו שצאו עדים אחר הודאה קאמר אלא צהודאה צלא עדים וטעמא הוא דקא יהיב למיתליה מש"ה העדים חייבין משום דממונא אפסדוה דאין מודה צקנס פטור אלא כל זמן שהודה מפי עצמו אלא אם צאו עדים אחרי כן חייב הלכך ממון גמור הוא: **בתנאי** 'שאני כהן ו' פטורין. כדמפרש בגמ' שאין הענין מדבר אלא צכפירת ממון: שאנס איש פלוני או פסה צמו של פלוני. שאנס ראובן צמו של שמעון וצמו דקמני אחיש פלוני דלעיל קאי דתנא לעיל מינה שאיש פלוני כהן או לוי ואינו צן גרושה ועליה קאי או שהציען שאנס איש פלוני את צמו של אותו דאיידיין ציה עד השתא: פטורין. דצעין שישמעו מפי התובע ואכטריין למיתנייה משום דמוקמינן לה צצא צהרשאה אפ"ה אינו צעל דינו צזו כשאר ממון דמידי דלא מטא לדייה מעולם לא מצי למכחזי הרשאה עלייה: ושאנל צי צני. חצלה היא חצורה: פטורין. שאין כאן הפסד ממון שאם העידו היה הכן מתחייב מיתה ולא ממון: ושאנל צי חצורי ושהדליק את גדישי צצנת. שחצל צי צצצת או הדליק גדישי צצצת דתרווייהו חיוב מיתה נייהו פטורין. וי"מ שאנס איש פלוני ופיתיה את צמו האז הבא על צמו וטעמא דפטורין משום דליכא חיוב מיתה ואף אי כן שמעתי וא"א להעמידה דאפי' צלא חיוב מיתה נמי מאן קא תצע השתא אם חגסה אחר קיס לן צושמה ופגמה וקנסה לאציה (א) חגסה אציה קנס צעי לשלומי לה צתמיה: **גמ'** הא קמני סיפא עד שישמעו מפי התובע. דקתני סיפא שילת ציד צו' עד שישמעו מפי התובע: צצא צהרשאה. שמניהו אפטורופוס על כך הלכך אי צתצעת ממון היא הוו מחייבי: **אורכתא**. הרשאה. ולשון שולטנות הוא כמו (צ"צ דף קסד:) צצנת פלוני אורכן שלטון אף כאן אורכתא השלטת שהשלטעו על צעל דינו לתוצעו: אמטלטלי. לפי שאינו צעין והעדים מעידין על מה שכתבו מחמת שיש לי ציד פלוני כך וכך: היכא דכפרי'. שצבר נשמע שהתצבע כפרן דהשתא מחוי כשיקרא שחתמו על מ"ש זה שיש

לאציה (א) חגסה אציה קנס צעי לשלומי לה צתמיה: **גמ'** הא קמני סיפא עד שישמעו מפי התובע. דקתני סיפא שילת ציד צו' עד שישמעו מפי התובע: צצא צהרשאה. שמניהו אפטורופוס על כך הלכך אי צתצעת ממון היא הוו מחייבי: **אורכתא**. הרשאה. ולשון שולטנות הוא כמו (צ"צ דף קסד:) צצנת פלוני אורכן שלטון אף כאן אורכתא השלטת שהשלטעו על צעל דינו לתוצעו: אמטלטלי. לפי שאינו צעין והעדים מעידין על מה שכתבו מחמת שיש לי ציד פלוני כך וכך: היכא דכפרי'. שצבר נשמע שהתצבע כפרן דהשתא מחוי כשיקרא שחתמו על מ"ש זה שיש

לי ציד פלוני כך וכך: מנין שאין הכסוח. דשמיעת קול מדבר אלא צעדות צתצעת ממון: נאמר כאן אואין. או ראה או ידע: ונאמר להלן אואין. צצצעות הפקדון בפקדון או כתשומת יד או בגזל או עשק: אואין דרוצח. או צאציה הכהו או השליך עליו צצדיה: אואין דסוטה. או עצר עליו רוח קנאה או איש אשר תעצר עליו וגו'. ויש עמאן שצועה. והשציע הכהן את האשה (במדבר ה:) הא כיצד. יש צציעה שהוא חייב צו' ולקמניה ולי. פריך איפוך אנא: צעדות כיצד.

מנה מניתי לך צפני פלוני ופלוני. הם ראו שמניתי לך

אצל לא הודעתים אם הם מתנה או הלואה או פרעון ואמר לו הלה יצואו פלוני ופלוני ויעידו שמניתי לי צפניהם ואני פורע לך: ואינו

מסורת הש"ם

(א) [צ"ק עה.]. (ב) [נ"ל ושהדליק וי"א צנשנה צתשניות]. (ג) [נלקמן לה.]. (ד) צ"ק דף ע. צבורות דף מט.]. (ה) [כמוצות מח.]. (ו) [נ"ל לר' עקיבא.]. (ז) [נ"ל צ"ק ע.]. (ח) רש"ל מ"ו, (ט) [נצ"ק ע. הארכיבו מוס' צוה.].

תורה אור השלם

1. ונפש כי תחטא ושמענה קול אלה ורוא עד או ראיה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: וירקא ה א 2. נפש כי תחטא ותקעלה מעל בין ובוש צעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עצמיתו: וירקא ה בא 3. (ב) ואם בשגגה יידרשנו או השליך עליו בצדקה וקמת: (כא) או באציה הכהו בידו וקמת מות וקמת תפובה רצח הורא גאל תדק וקמת את הרצח צפנעו בו: במדבר לה כ-כא 4. ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו ורוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו ורוא לא נטמאה: במדבר יד יד 5. או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו ותעמיד את האשה לפני י ונשאה לה הבהן את כל התורה וקמת: במדבר ה ל 6. וקדח כי יאשם לאחת מאלה ותתורה אשר תקא עליה: וירקא ה ה

הגהות הב"ח

(א) תוס' [נצ"ל] ד"ה ושאנס וכו' לשלומי לה בתמיה ונראה: (ב) בא"ד דסיפא אשמעי'. י"ז וליכא לאקשויי רישא למה ליה דליכא למימר לא זו אף זו קמיין אף קשה אמאי פריך מדקמני סיפא עד שישמעו מפי התובע מרישא גופה ה"ל לאקשויי וי"ל דמיתא ליה לאקשויי מטפי' דתני צה צהילא עד שישמעו מפי התובע:

גליון הש"ם

תוס' ד"ה היכא וכו' דקרקע אינה נגזלת וכמ"ד המשביעין עדי קרקע חייב. תמיהי הא צתמנאלי דלמ"ז אן קרקע נגזלת דדריש כללי ופרטי ס"ל צודאי דהמשציע עדי קרקע פטור וע"ג: